

Sygn. akt V KZ 31/21

POSTANOWIENIE

Dnia 26 sierpnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie oskarżonych **Z. K. i P. A.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 sierpnia 2021 r.,

zażalenia na zarządzenie Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w K.,

z dnia 15 czerwca 2021 r., sygn. akt V WKK [...],

o odmowie przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 1 kwietnia 2021 r., sygn. akt V Ka [...],

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 466 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 15 czerwca 2021 r. odmówiono przyjęcia kasacji obrońcy oskarżonych od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 1 kwietnia 2021 r., sygn. akt V Ka [...], zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w D. z dnia 19 listopada 2020 r., sygn. akt II K [...], którym postępowanie karne wobec Z. K. i P. a. o czyn z art. 212 § 1 k.k. zostało na podstawie art. 66 § 1 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umorzone na okres 2 lat próby.

Zażalenie na to zarządzenie wniósł obrońca oskarżonych, który zarzucił naruszenie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 523 § 1, 2 i 4 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k. poprzez odmowę przyjęcia kasacji z tego powodu, że została ona jedynie pozornie oparta na zarzucie art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k., podczas gdy

faktycznie zarzuty kasacji dotyczą ustaleń faktycznych Sądu i sprawstwa oskarżonych, a ponadto zarzuty te skierowane są przeciwko wyrokowi Sądu Rejonowego, a nie wyrokowi Sądu Okręgowego, jako Sądu odwoławczego.

W oparciu o tak wskazane zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie obrońcy oskarżonych jest niezasadne.

W realiach procesowych niniejszej sprawy, obrońca oskarżonych mógł skutecznie wnieść kasację, podnosząc jedynie zarzut wystąpienia w sprawie jednej z okoliczności, o których mowa w art. 439 § 1 k.p.k., co wynika z ograniczeń w ustawowych podstawach kasacyjnych (art. 523 § 2 i 4 k.p.k.).

Istotnie, obrońca sporządził kasację w taki sposób, iż sformułowany zarzut dotyczący kwestii oceny materiału dowodowego rzutującej na poczynione w sprawie ustalenia faktyczne, przedstawił jako jedną z tzw. bezwzględnych przyczyn odwoławczych, określoną w art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k., tj. sprzeczność w wyroku, uniemożliwiającą jego wykonania. Taki zabieg procesowy, z gruntu chybiony i wprost sprzeczny z właściwą naturą okoliczności, o których mowa w art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k. (dotyczących sprzeczności w wyroku a nie ewentualnych sprzeczności w materiale dowodowym), słusznie został dostrzeżony przez sędziego Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w K. w ramach kontroli formalnej dopuszczalności kasacji i uprawniał do wydania zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji, jako niespełniającej wymogu, o którym mowa w art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k. Argumentacja wskazana w zażaleniu jest oczywiście błędna – pomimo, że przedstawił ją w środku odwoławczym podmiot profesjonalny.

Wobec powyższego, nie stwierdzając okoliczności, o których mowa w art. 439 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.